

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyiltér garmond soronként 60 fillér.

A mi örgrófunk.

A „Pesti Hirlap“ c. előkelő fővárosi lap ez évi január 31-diki számának egyik cikke behatóan foglalkozott közgazdasági bajainkkal s azt a következtetést vezette le, hogy a közigazgatás nagyban idézi elő ezen bajokat, ugyane bajok pedig az Amerikába való kivándorlást.

Példákat sorol föl, ahol az Amerikába való kivándorlás okai lennének remélhetőleg előtárva.

Szó sincs róla, kapcsolatba lehet hozni a pengetett okozatot a közigazgatással, mint okkal. Nem is mondható rossz példának a Debrecenben elpáholt és gyászoksin díszmenesztetett Kovács Gusztáv, kiérdemült pénzügyigazgató adó-behajtási ügybuzgalma. Nem lehetetlen, hogy az embertelen adóbehajtás következménye tömeges kivándorlás lett.

Ha hasonló példákat szedegetett volna össze még egynéhányat cikkíró, el is hinnék, hogy a kivándorlás fölötti epesztő fájdalom vezette tollát a közigazgatás bajainak szándékolt földelítésénél. Am nekünk itten a szöke Tisza mellett sehogy sem megy a fejcskénkbe, hogy miként akarja minékünk bebizonyítani a Pallavicini-uradalom működéséből, hogy ez itten körülöttünk kivándorlás szülőoka lenne.

Mert a cikkíró által idézett históriák csak elcsépelet dajkamesék, melyeket e tájon, éppen a kérdéses hely színén, a

pólyás gyermekek sem hisznek el, mivel már azok is másképp tudják.

Két eshetőség van tehát. Vagy ismeretlen cikkíró a leirt körülményekkel; valahol hallotta valamikor olyantól, aki szintén nem ismerte jobban ez ügyeket, illetve oka volt azokat éppen így leírni, akár igazak azok, akár nem; vagy hasonlóan a régi forrásokhoz, szándékosan tartotta meg a céljaira alkalmas hamis történetkének ferde formáját.

Lévén a valóság az, hogy azok a komoly ábrázattal elmondott történetkéik mindvégig merő hazugságok. Az igazság pedig a következő:

Pallavicini Sándor örgróf 1879-ben az árvíz által földőr-futókká vált algyői lakosoknak a homoki major szomszédságában, a szegedi határon feküdt ugynevezett „macskási szőlők“ árvíz fölötti 400 holdas területét felajánlotta ajándékba falu-helynek.

Az algyőiek köszönettel elfogadták a 400 holdas portát; a törvényhatóság és a kormány pedig jóváhagyta a falu-alapítást. Az örgróf az új faluból uradalmi székhelyet csinált, a lakosságnak diszes templomot, paplakot, iskolát építtetett és a jelentkezőknek fél holdas házhelyeket adatott. Azonkívül adott minden házhelyhez három hold prima homok és réti szántó földet, fél hold szőlőt, a községnek tehén-legelőt, disznó-legelőt, rideg baromnak, lónak bőséges nyári legelőt, mind képzelhető jutányos áron.

A letelepedett mintegy 600 lakos tehát

mindjárt 3000 holdnál több bérletföldet kapott.

A lakosság száma ma meghaladja az 5000-et. A félholdas porták nagyrésze már kétfelé hasított. A múlt ősszel 50 új portán a vármegye építtetett ugyanannyi munkásházat.

A lefolyt 32 év alatti rohamos szaporodás, a régi porták szétesztása, az új porták kiosztása aligha a kivándorlást fogja igazolni, hanem inkább azt, hogy igenis, Sándorfalva lakossága minden irányban gyarapodik. Ujabban teljesen fölszerelt óvodát ajándékozott az örgróf a falunak és az áltézi kut létesítéséhez fele összeggel járult.

Sándorfalva látja el munkásokkal a szomszédos szegedi, szatymazi szőlőket, továbbá a szegedi gyárak egy részét. Kinek hogyan tartja kedve. Aki jobbat nem talál, munkát lel az uradalomnál is, mint részes, átaljás, napszámos.

Sándorfalva heti-piacai oly népesek, mint némely kétszer akkora városé. Van kínálat, vétel bőségesen. Ami mind azt bizonyítja, hogy van mit eladni s van, aki veszi, tehát van pénzforgalma. Koldus egyetlen egy sincs a faluban.

Nagyon rossz helyen tapogat tehát cikkíró, mikor Sándorfalván Amerikába kívánczókat keres. Elég volt a Sándorfalvaiaknak tanulságul, mikor Amerikába menekült Sima Ferenc 14 sándorfalvi lakost Sitérre csalt el megtelepedni, akik itthon eladták mindenüket, hogy Sitéren hagyják s másik évben csaknem tolonc-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☛ **mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-,** ☛

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **az igazgatóság.**

TÁRCA.

MAKRANCOS ÓRA.

Írta: **Leon Lafage.**

— Képviselő úr! mondta a cselédleány Lampaignenek, Saint-Empéatból falusi küldöttség van itt; már reggel öt óra óta künn várokoznak.

— Öt óra óta, ilyen kemény téli időben! Hoztak magukkal kosarakat?

— Dehogy!

— Ugy hát, gondolta el szomorúan az ál-mából felvert képviselő, bizonyosan közérdekről van szó. Jól ismerte a választóit; heti vásárkor parlamenti szünetek idején, mikor olyan jól esik megacélozódni a demokrácia üde forrásainál, szoktak jönni egy kis protekciót kunyorálni a lányuknak, ki a postánál van, a fiúknak, ki számföldötti az adóhivatalnál. Ilyenkor egy-egy

kosárával szoktak szerényen beköszönten, — melyből Lampaigne finom szimatjával legott kiérezte a hizott kappan, kácsa, vaj, tojás illatát.

A képviselő úr ilyenkor nyájasan leültette s meghallgatta a jó ember ügyes-bajos dolgát. Jobban érezte itt magát, mint a parlamentben a szószéken. Hamar megértették egymást. Ugy beszélt a miniszterekről, mint régi pajtásairól. Aztán felkelt, a legszebb ígéretekkel s egy leereszkedő kézszerítással bocsátotta el a kedves polgártárust, ki üres kosárral a karján, de tele rózsás reményekkel a lelkében baktatott haza a falujába,

Az ilyen tömeges látogatások azonban nem hoztak semmit a konyhára. Mind a mellett kénytelen volt fogadni a küldöttséget. Ugyan mit kérhet már megint az a falu. Garlesque, a falusi bíró mellett mindenre készen kellett lenni. Az az ember volt, aki ha kedve kerekedett, közigazgatási reformot, vagy tenger alatt járó hajót követelt a falusi tó számára. Ki tudja mi van megint a begyében?

— Mit mondjak a küldöttségnek? Kérdezte a szolgáló

— Vezesse be őket?

Legott hatalmas tüszögés és köhintgetés volt hallható. Garlesque Achilles feketén, mint a szilva, soványan, mint a dsida és hosszan, mint a piszkafa jelent meg elől, négy mogorva, makrancos társával.

A képviselő úr legott nagy örömet tettett, mindegyiket nevével szólította, egy pocakos alakot kivéve, ki a segédjegyző volt és akit a képviselő úr még nem ismert.

— Ah, édesem, hogy is hívják önt? kérdezte hirtelen.

— Cabessut.

— Tudom, tudom, édes barátom, mondta a képviselő úr, ki hamarosan feltalálta magát. A keresztnévét kérdeztem.

— Agricol.

— No lám! Cabessut Agricol. Pedig hát ez olyan keresztnév, mely megmarad az ember fejében.

képen hazakerüljenek. Azóta beszélhetne akár cikkíró maga is, bizony Sándorfalváról nem csalna el egyetlen kívándorlót sem. Hacsak nem úgy, hogy Szegedre, a szegedi földekre mennek települni, ahol maguknak házat vagy más birtokocskát szereztek. Ily módon vándorolt a népség mindig, amióta a világ fönnáll, akár magyarok, akár másféle nemzetségek valának!

Vagy tájékozatlanság, vagy rosszakarat sugallta cikkíró azon állítását, mintha a sándorfalvi uradalmi porták nem Sándorfalvához, hanem a körülötte fekvő Sövényháza községhez tartoznának. Benne vannak azok a kihalott 400 holdban s meggyőződhetik cikkíró vagy félrevezetője a községhezánál elfekvő adatokból, hogy bizony azok mind Sándorfalvához tartoztak az első pillanattól fogva.

Azt meg talán említeni is alig kell, hogy örök földekben sem olyan nagyon szűkölködnek a sándorfalviak.

Sándorfalvának van jelentékeny területű külsősége, számos tanyával, amelyeknek tulajdonosai éppen úgy bírnak bérletföldeket az uradalomtól, mint a falusiak. Hogy nincs mindenkinek itt sem száz holdja, az talán nem is olyan nagy baj. Nagyon sokan vagyunk a világon — úgy Magyarországon, mint külföldön — amelyikünknek nincsen egy talpalattnyi földünk s mégis megélünk, ha dolgozunk s a keresetet megbecsüljük.

Furcsán nézne ki Európa, ha mindenki Amerikába kívánczolna és kívándorolna, akinek nincsen földbirtoka, amely eltartaná. Ugyan hányan maradnának itthon?

Bizonyára hallott már t. cikkíró arról is példákat, akik ezer holdakból sem birtak megélni! Mások pedig földbirtok nélkül is meggazdagodtak.

Meg kellene még emlékezni Algyőről is, amely község révén szintén megszapulta cikkíró a Pallavicini örgrófokat.

Hát effelől is nyugton lehet — Amerika. A gyevek nem kívánczolnak az uradalomnál dolgozni; de egyáltalában

aratás munkánál egyebet alig vállalnak gazdasági munkát. Mezőgazdaság nem nyújthat nekik annyi keresetet, mint amennyit Szeged városában kereshetnek, s ahová az algyői ember — csaknem kivétel nélkül jár. Ha valamelyik Algyőről elköltözik, megy az — nem Amerikába, hanem Szeged városába, ahol közel van a jó munkákhoz, a gyárakhoz.

Profán mese az, hogy az algyevi vagy más paraszt birtokos földje jobban meg van terhelve, mint az örgrófé, adóval. Ilyet csak az állíthat, aki az ottani adózási viszonyokat nem ismeri. Mint mindenhol, ottan is, akinek jobb földje van, többet fizet, a rossz földnek pedig kevesebb az adója. S a cikkíró is így fogna osztályozni, ha az Isten a földkóstoláshoz segitené.

Igaz az, hogy Algyő község fejlődése által az uradalmi terület egy nyulványa a községbe jutott. De vagy vak, vagy rosszakarátú az, aki nem tudja, nem látja, hogy ez a kérdéses mintegy 2 hold területet már mintegy 8 (mondd: nyolc) év előtt eladta az uradalmi házhelyeknek, rég kifizették az árát az algyőiek. A községbe olvasztása a területnek folyamatban van s mire a háztulajdonosok adókötelezettek lesznek, akkorra a terület régen Algyőhöz fog tartozni, addig pedig nem fizet adót sehová sem. A többi uradalmi porta mindig Algyőhöz tartozott s tartozik most is. Aki az uradalmi kovácsműhely létezéséről tudomással bír, bizonyára el is ment már előtte. Ha olyan nagy irhatnékja volt, mért nem akart igazat írni, mért nem kérdezte meg a kovácsot, hogy hová fizeti adóját? Az mindjárt megmutathatta volna az adókönyvét is, hogy Algyőn fizet, ott is van adózásra fölvéve.

Régi közmondás az, hogy nem szokták kérdezni a királytól, miként szerezte a várát. De ha már érdeklődött cikkíró az iránt, hogy miként jutott a Pallavicini család a csongrádmegyei birtokához, hát éppen úgy megtudakolhatta volna, amint mink megkérdeztük illetékes helyeken s

megtudtuk. Bizony ezt a Pallavicini család rendes vétel útján szerezte utolsó talpalatig. Nem is Rákóczi idejében, hanem épen egy század előtt. Ezek a területek nem tartoztak a Rákóczi és Bercsényi birtokhoz, mert azok a vásárhelyi határnál kezdődtek.

Hatásvadászó szavak cikkíró részéről, mintha az örgrófi család a közteherviselés alól kibujna valahol. Reá nyomja minden község a megillető terhet. S hogy uradalmának egyik részével külön községet alkot, az csak saját magának nagyobb teher, mivel ezt a mindentől távol eső területet mások hozzájárulása nélkül kell rendben tartania.

Tudtunkkal éppen az örgrófi uradalom nem gördit akadályt az elé, hogy a körülötte fekvő szegényebb községek az uradalmi területből kiegészíttessenek, ha ezt magukra a községek előnyösnek tartják s a hatóságok azt beigazolván látják.

Nekünk úgy tetszik, mintha a t. cikkíró nem is annyira a kívándorlással akart foglalkozni. Inkább csak azért foglalkozott azzal, hogy az örgrófi uradalmon, illetve tulajdonosain egy kicsit csipkedjen.

Ha pedig eljárása jóhiszemű volt, úgy vegye tudomásul ő is a közölt adatokat, melyeket itt mindenki ismer, valamint vegyék tudomásul azok, akik a ferde közleményeknek hitelt adni hajlandóknak mutatkoztak.

Nekünk jól esett, hogy az alaptalan közleményt kellő értékére szállíthattuk, mivel ismerjük az örgrófi család nemes gondolkodását, üdvös — bár zajtalan — ténykedését s tudjuk az előttünk lefolyt dolgokból, hogy az örgrófiok a vidék jóléte érdekében ahol alkalom nyílik, hathatósan közreműködnek s a környékbeli lakosság irántuk — épen ez okból — hálás vonzalommal viseltetik.

(há)

— **A hús piaci árusításának szabályozása.** A földmivelésügyi miniszter legutóbb egy körrendeletet bocsátott ki, amelyben szabályozza a hús piaci árusítását. Elrendelte a

— Tisztelt képviselő úr, kezdte Garlesque félretolva a segédjegyzőt, ön tudni fogja, minő katasztrófa . . .

— Ne vágjon dikciót, Garlesque, szakította félbe a képviselő úr, Sokkal jobb barátok vagyunk annál. Maguk mindnyájan derék emberek. És ha Saint-Empégat első községe a kerületemnek köztársasági példaadásban, első jó indulatomnak a sorrendjében is. Ezért is halmozta őt el a kormány minden jóval. Az összes miniszterek hallottak Saint-Empégatról beszélni. Vásárcsarnok, iskolák, hetivásárok s végre toronyóra, igen toronyóra . . .

— Félbeszakitom önt, mondta Garlesque, épen a toronyóráról van szó.

A képviselő majd galléron ragadta a falusi bírót.

— Szerencsétlen! Mit merészel állítani? Talán nagyon késik?

— Dehogy! De annál jobban siet. Valóságos hivatalos anarchiát űz a templom falán. Pityinalat előtt teljes három órával felriasztja a falu népét s a tyukok előtt kergeti ágyba a lakosságot. Hivatalos órák, elemi oktatás nem létezik többé; fenekestől fel van forgatva minden. Általános rendetlenség minden téren.

— Hát a zsebórák? kérdezte a képviselő elképedve.

— A zsebórák? azokat is elrontják azzal, hogy a toronyórához igazítják. Szóval a falu kétségbe van esve. Tegnap is el kellett fogatnom egyik polgártársamat, ki rozsdás kohás puskájával a toronyóra címlapját vette célba. Az izgatottság olyan nagy, fejezte be a bírót, hogy én nem felelek többé semmiért. Már jelentést akartam tenni a dologról az alispánnak.

— Oh, igen, az alispánnak! mondta a képviselő; annak az alaknak, ki bolondságokkal tölti az idejét és a ki már annyi bajt csinált, akár ez az átkozott toronyóra.

— De utóvégre is, folytatta a bírót, képviselő úr vette nekünk ezt az órát!

— Igen ön! erősítette kórusban a négyes hang.

E szavak kemény szemrehányást foglaltak magukban. A képviselő nem tudta, melyik szentet hívta segítségül. Saint-Empégat kilencszáztizénhárom szavazatot jelentett.

— Hát édes barátaim, hebegte, nem kellene újra felhívni azt az órát és szükség esetén meg kellene állítani.

— Gyáván meghunyászkodjunk előtte, megadjuk neki magunkat? vágta vissza a hirtelen felfortyanó bírót.

— Dehogy! dehogy! Saint-Empégat felül áll minden rágalmon. Meg aztán órák is vannak a világon.

— A mi órásunk a papunk!

A képviselő ebből megértette, hogy szavakkal nem menekülhet többé. Tettek kellene. Ezért is engedelmet kért, a deputációtól, hogy annak rendje és módja szerint felöltözködhessenek s pár perccel később megindultak mindnyájan a megyeházára. Ott talán tudnak valami jó tanácsot adni.

Az alispán, azaz alprefektus még aludt.

— Botrány! dünnyögte a képviselő, kutyába sem veszi a közigazgatást.

Az alispán azonban tarka hálóköntösben csakhamar előtűnt. Joviális fiatal ember volt, aki azzal töltötte az éjszakát, hogy a város aranyfiatalságának az élén krisztustalan macska-

zenét adott régi szokás szerint egy özvegy asszony ablakai alatt, ki újra férjhez menendő volt. Még három vagy négy hasonló ünnep volt kilátásban páratlan hangversenyekkel.

— Kedves alispán úr, — szólalt meg a képviselő, a viszonyok komolyak: ütött az óra!

— Ez az! vágott közbe a bírót. Beszéljünk a toronyórákról.

Erre aztán előadta az ügyet. Hivatalos anarchia, teljes felfordulás, sem hivatalos órák, sem iskola. Az alispán a hasát fogta a nevetéstől.

— Ugyan ne bolondozzanak! szólalt meg végre. Talán azt akarják, hogy én térítsem észre a maguk rothadt vöröshagymáját? Mit kívánnak: csendőroket, katonaságot?

— Alispán úr! szólott komolyan a képviselő, emlékeztetnem kell önt komoly kötelességére.

— Helyes! mondta az alispán. Hát tartunk ülést és tárgyaljuk komolyan a dolgot. Az az óra, mint a bírót úr helyesen megjegyezte, veri az órákat, mint a kugligolyó a bábukat. De hát ez pompás és önök nem fogják fel a boldogságukat. Képviselő úr, soha se lázadozzék! Nincs oka rá! De apropos, erős érces hangja van annak az óráknak?

— Akár a haragnak! mondta a bírót.

— Mint a párisi Notre Dame nagy harangjának! dublázott rá a képviselő.

— Ha meg száraz az idő, egészítette ki a bírót, egy nap alatt egy hétre valót ver.

— És repetál! tetőzte be a képviselő.

— Brávó! kiáltott fel az alispán; maguk mindnyájan kherubinok! Nem tréfálok többé. Megveszem azt a maguk óráját, vagyis inkább kicserélem egy másikkal, amely pontos, szabályos, hű és amely vallásosan verni fogja az

miniszter, hogy a hús piaci árusítására szolgáló sátrak oldalait és tetejét legalább is vízhatlan ponyvával és pedig oly képen kell befedni, hogy a sátrak csak az árusító asztal körül legyenek nyitva. Minthogy azonban a hús a sátor nyitott oldala felől is könnyen beszennyeződhetik a rája kerülő porral, elrendeli, hogy a sátrakban a húst az árusító asztalra kell fektetni és az árusítás szünetelése közben tiszta terítővel letakarni. Különös gondot igényel a rendelet szerint az is, hogy a hús kivágásához szükséges asztalok és tőkék tiszták legyenek, abból a célból pedig, hogy a piaci sátrak faváza és az árusító asztal mindig tisztára surolhatók, illetőleg annak tisztasága ellenőrizhető legyen, elrendeli a miniszter, hogy a sátrak faváza és az árusító asztalok lapja festetlen fából készüljenek, továbbá, hogy a húsvágó tőkét az árusítás megkezdése előtt legyalulják. Nehogy a hús kivágása közben keletkező hulladékok a levegőt megfertőzzék, a húskimérő ezeket a hulladékokat a sátrának a célra alkalmas részében már az elárulás folyamán összegyűjteni, az árusítás befejeztével pedig onnan haladéktalanul eltávolítani és megsemmisíteni köteles.

Ujdonságok.

— **Uj gondnoksági tag.** Dr. Cicatricis Lajos főispán az elhunyt Lantos Lukács helyébe az áll. el. népiskolákhoz gondnoksági tagnak Basa József uradalmi kasznárt nevezte ki.

— **Megye-gyűlés.** Holnap, 27-én tartja Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága február havi közgyűlését. Nevezetesebb tárgyai lesznek: az alispáni évnegyedes jelentés; a tisztí főügyési állás betöltése; helyettes tisztí ügyész választása közigazgatási bizottságba; az egyenes adó felszólamlási bizottságba egy rendes és egy póttag választása; Győrvármegye körirata az állami gyermekvédelemről szóló törvény módosítása iránt; Ungvármegye átirata a fegyvertartás korlátozása tárgyában; Hmvasárhely átirata az időszaki hitelesítési díjak leszállítása tárgyában; Kiskundorosma határozata a Halas-Pusztamérges-Kiskundorosma-szegedi h. é. vasut építési költségeihez való hozzájárulás tárgyában; alispáni jelentés a vicinális utakról; özv. Sós Pálné nyugdíj iránti kérelme; Dras-

órákat. Pontosságot és békét ajánlok maguknak barátságból, a mi kedves derék képviselőnk iránt érzett barátságból, ha mindjárt ilyen korán húzott is ki az ágyból. Ráadásul pedig minden hónapban egyszer ki fog menni magukhoz a mi megyei órásunk, hogy az új órát rendben tartsa.

— Éljen a főispán úr! tört fel a leikesedéss.

— Még nem, uraim! még két korláton kell áthágnom; én nem járok olyan gyorsan, mint a maguk toronyórája.

Ezzel az alispán becsöngette az inasát és utasította, hogy állítsa elő a gépkocsiját s kerítse elő a megyei órát.

— És uraim, folytatta aztán, én határozottan ragaszkodom ahhoz, hogy még ma megtörténjen az óracseré. Mindnyájan velem térnek vissza a falujukba.

A falusiak jókedvűen nevettek, veregették egymás vállát. Az alispán automobilján vonulnak be Saint-Empégauba.

A képviselő ekkor oda lépett az alispánhoz s bizalmasan megkérdezte tőle, hogy hát tulajdonképpen micsoda órát akar adni a falunak cserében a mostaniért.

— Egy gondviselészerű masinát, mondta az alispán; valóságos lelkiüdvösségét a falunak.

— De mégis mit?

— A volt érsekség óráját! sugta neki az alispán.

— És a mienknek mi a menykő hasznát fogja venni.

— Macskazenét segít nekem adni éjszakánként.

kovits István csongrádi lakos kérelme Csongrádon a negyedik gyógyszertár engedélyezése tárgyában; Mindszent község határozata a fertőtlenítő részére havi 10 kor. engedélyezése tárgyában; Mindszent község határozata a községi képviselő választókerületek újraelakítása tárgyában.

— **Változás vasuti menetrendünkben.** Mindszent község vasutügyi bizottsága tegnap tárgyalta a május 1-től életbe léptetni szándékolt új menetrendet. E szerint Hódmezővásárhelyről Szentes felé új vonat indulna hajnali 4 óra 33 perckor, Szentesre érne reggel 6 óra 12 pkor. Azután délelőtti 11 óra 30 perckor és Szentesre érkezne déli 1 óra 15 perckor. Végül Szentesről indulna új vonat déli 1 óra 36 perckor s érkezne Vásárhelyre 3 óra 10 perckor. Elmaradnának azonban a következő vonatok: a délelőtti Szeged felé és este, valamint reggel Szeged felől jövő vonatok. A mindszeri bizottságnak az a véleménye, hogy a mindszerieknek nincsen szükségük se a hajnali 4 óra 33 perckor, se a délelőtti 11 óra 30 perckor Szentes felé induló vonatokra. Maga részéről megelégszik a régi vonatokkal, csak a délelőtti Szentesről induló vonat helyett kapjunk egy olyat, amely ne déli 1 óra 36 perckor indulna Szentesről, hanem 12 óra után úgy, hogy még elérhetné a Vásárhelyről Szeged felé 2 órakor induló motorost.

— **Népszerű előadások.** Ma délután 4 órakor a mindszeri m. kir. áll. fiúiskola IV. osztályu tantermében Karaszka Kálmán „A konyhakert”, Wéber József pedig „A helybeli gyermekek” címen tartanak hasznos és közérdekű előadásokat, melyek látogatása díjtalan.

— **A váltásügyi bizottság** tegnap délelőtti tartott ülésében Kiss Balázs másodbíró előterjesztette, hogy választottak három bikát a csorvási uradalomban, 3200 korona árban. Azonban az állattenyésztési felügyelő ezen árat magasnak találta, miért is a vétel függőben maradt. A bíró jelentette, hogy a tenyészjószágvásárlásra vonatkozó jelentkezések véget értek. Jegyeztek 62 magkocát és 11 tehenet. A bevásárlás iránt az előjáróság intézkedni fog. A három, illetve öt éven törlesztendő vételárat a mindszeri nagytakarék fogja finanszírozni, a szokott kedvezményes kamatláb mellett, melynek felét az állam fogja megtéríteni. A magkocák vételára 150—160, a tehenek vételára pedig 600—800 koronában lett előirányozva.

— **Farsang három napja** ez évben elég zajosnak ígérkezik. Minden napra kijut a mulatságból. Lesz bál, bankét. Szóval fiatalja-öregje rogyásig kimulathatja magát. Jó mulatást!

— **A Mindszeri Takarékpénztár** ma délután 3 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését, melyre ezúton is felhívjuk az intézet részvényeseinek szíves figyelmét.

— **Megenyhült az idő.** Az időjárás egy hét előtt enyhére fordult s azóta a legszebb tavaszi időnk van. A Tisza jege teljesen elvonult.

— **Járda-szabályzat.** Két év előtt elrendelte a község képviselőtestülete, hogy készítsen az előjáróság egy járda-szabályzatot. — Koncz Lajos jegyző ezen szabályrendeletet elkészítette s benyújtotta tárgyalás céljából a járdaügyi bizottsághoz. Valóban idejében való lesz ezen szabályzat életbe léptetése. Mert már tarthatatlan az, ahogy némelyek a község drága vagyonát képező gyalogjárót különféle módon rongálják. Ebben a szabályzatba kellene felvenni, hogy a járdatestet céltalan csoportosulással elállani

kihágást kép. z. Hetekelig génykék ugyanis sokszor úgy elállják a gyalogjárót, hogy csak kellemetlenkedés árán lehet közöttük elhaladni.

— **Meghívó.** A szegvári iparos és kereskedő ifjúság folyó évi február hó 27-én Móhr Sámuel vendéglőjének összes termeiben a szegvár szegény-alap javára jótékonycélú, zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij személyenként 1 K, családjegy 2 K 40 f. Kezdeté este 7 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A zenét a szegvári első magyar zenekar szolgáltatja.

— **A Mindszeri Önszegélyő Szövetkezet** f. hó 19-en tartotta a részvényesek élénk érdeklődése mellett éves rendes közgyűlését. Miután az alapszabályszerű tagszám- és részvényképviselet együtt volt, már 3 órakor megnyitotta Vitos Gerő igazgató a közgyűlést. A részvényesek ez alkalommal is Koncz Lajos közs. főjegyzőt választották meg elnöknek, aki ismert tapintatával mindvégig vezette a gyűlést. A kitűzött s közlött tárgysorozat minden egyes pontját s úgy az igazgatóság, mint a felügyelő bizottság jelentését egyhangulag elfogadta a közgyűlés. Majd az intézet vezetőségét választotta meg. Igazgató ismét Vitos Gerő lett, az igazgatóság, felügyelő bizottság, pénztáros és könyvelők is a régiékké lettek ismét. Reánk a közgyűlésnek ily szép s egyhangú lefolyása azt a benyomást teszi, hogy a Mindszeri Önszegélyő Szövetkezet iránt részvényesei teljes bizalommal viseltetnek s valószínű, hogy 23 évi fennállás után az új ciklus kezdetén még inkább fognak köréje csoportosulni. A nagy ciklus lejártával ugyanis már ez idén új ciklust nyit a Mindszeri Önszegélyő szövetkezet, a melyre az aláírási ivec a napokban lesznek kibocsátva.

— **Szülők öröme,** ha a csecsemő kitünően fejlődik. Gyakran zavarok átlanak be a gyermek fejlődése körül, amelyek rendszerint az emésztés hiányosságával vannak összekötve. Ilyenkor a szülők ne tegyenek mást, csak a világhírű „PHOSPHATINE FALLIÉRES“-sel táplálják a gyereket és a jó hatás el nem maradhat. A Phosphatine Fallières a gyermek-tápszerek fejedelme, amely tartalmazza mindazon nélkülözhetetlen anyagokat, melyek az anyatejben feltalálhatók. Szülők százezrei áldják ezt a gyermek-tápszert.

— **A ruhakefék alkonya.** Ha nem csálnak a jelek, akkor arra következtethetünk, hogy a ruhakefének a közel jövőben bealkonyodik. Az orvosok egyébként már régen törekszenek arra, hogy ezt a szerszámot kiküszöböljék a forgalomból. Azt hangoztatják ugyanis, hogy a kefé egyáltalán nem nevezhető higiénikus eszköznek, mert a ruhakefével által felvert por beszívása esetleg igen ártalmas lehet. De meg sokan azt is állítják, hogy a kefé nem tisztítja, hanem piszkítja és koptatja a ruhát. Angliában már nagyon sok családnál nem használják a kefét, helyette a szivacsot alkalmazzák. Ezt tiszta vízbe mártva annyira kicsavarják, hogy nedvessége minimális legyen. Az ilyen megnedvesített szivaccsal aztán kitünően meg lehet tisztítani a ruhát minden piszoktól. Nagyon fontos azonban, hogy a szivacsot a ruha szövetének az irányában huzogassuk végig. Használat után a szivacsot jól ki kell mosni és a levegőre tenni, hogy megszáradjon. A ruhatisztításnak ez a módja már Franciaországban is kezd terjedni.

— **Szőlősgazdáinknak** kitünő alkalmat nyújt a Szőlőoltványtelep Részvénytársaság Gyöngyösön 54 szám, a mely a legolcsóbban és legjobb minőségben árusítja a gyökeres szőlőoltványok, gyökeres szőlővesszők, sima szőlőoltványok és sima szőlővesszők óriási mennyiségét a legjobb csemege- és borfajokban és a gyökeres és sima ripária portalist, azonkívül a legjobb gyöngyös-visontai hegyi borokat. Minden szőlősgazda kérjen árjegyzéket.

— **Egy nagyobb szőlőbirtokos** az Érmellékről és a Delaware-ről így nyilatkozik: Ugy tapasztaltam szőlészeti és borászati uaggyűléseken, hogy nagy ellensége ennek a zöld asztal körül ülők serege és leginkább azok, akik elméletleg foglalkozva a szőlőműveléssel, azt sem tudják, milyen fán terem a Delaware, ez a szép aranysárga színű bor. Én állítom: igenis meg van benne mind az a jó tulajdonság, aminek egy

finom és erős borban meg kell lenni. Legutóbb ültetem 5000 drb. piros Delaware sima vesszőt, az 5000 tőke 30 hektóliter bort adott, most is minden tőke rakva van szőlővel, többet várok mint tavaly. Mustja a klosterneburgi mérő szerint eddig 27 %-nál kevesebb nem volt, a múlt évben 30 %-ot ért el és így aki ek legálább is 10 %-nyi Delaware-szőlője terem, annak rossz bora soha sem lehet, mert ez még rossz esztendőben is megjavítja a többi fajta szőlők borait

— **Közgyűlés.** A Mindszenti Katolikus Kör folyó évi március hó 12-én, vasárnap dél előtt 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését saját helyiségében (ö.zv. Latyákné-féle házban), melyre a tagokat ezton is meghívja az elnökség.

Tégla-munkásokat

keres a Pallavicini-uradalom, akik a percsórai szőlő szomszédságában levő SASÜLÉSEN

HOMOKCEMENT-TÉGLÁT

készítenének a rendelkezésre álló kézi sajtóval.

==== Átaljás] munka! =====

Egész éven át megfelelő kereset

Bővebb felvilágosítást át Mindszenten:

AZ URADALMI MÉRNÖKSÉG.

Apró komédiák.

Mulatságos tárgyalás volt e héten a főszolgabírói hivatalban.

Kihágási ügyben idézték a vidéki magyart. El is ítélték 4 koronára.

— Felebbez? — Kérdi a szolgabíró.

— Nem lebbenek kéröm, csak a 4 koronát sokallom. Azért a 4 koronáért négy embernek kell meghalni, — teszi hozzá elkéseredett hangon.

— Micsoda dolog ez! Fenyegetés akar ez lenni vagy mi? — Rivalt rá a szolgabíró. — Figyelmeztetem, hogy az ilyesmiért becsukják az embert és most takarodjék! — Soh' se tessék haragudni — felel a magyar, nem bánatok én senkit, — hanem hát halottkém vagyok, oszt egy korona jár minden halott után.

* * *

Rosenblüh Pinkász beleesett a kutba. Jajgatására odasietett a bátyja. Látván a veszedelmet, összekiabálta a szomszédságot. Épen jókor dobták le a kötelet, mert Pinkász belefutott volna.

Amint öt markos ember huzza kifelé, rettenetes hahotára fakad. Azt hitték megőrült. Még akkor is nevetett, amikor kihuzták.

— Mit nevezsz te, há . . . ? Kérdi a bátyja.

— Eszembe jutotta az otközben volomi.

— Ugyan mi jutott az eszébe az ifjurnak? Kérdik a mentők.

— Hát az — felel még mindig kacagva Pinkász, — hogy mekkorát estek volna maguk, ha én eleresztem a khüteleit.

* * *

Nem voltak rendben a vőlegény írásai, nem adhatta össze választottjával az anyakönyvvezető. Hanem hát biztatta, hogy várjon egy hétig.

Egy hét múlva beállit a jegyespár, de a hiányzó iratok még sem jöttek meg.

— Jöjjenek egy hét múlva, — szólt ismét az anyakönyvvezető.

— Nem bánom, — felel a vőlegény szomoruan — de ha akkor se ad össze, én belekezek a házasságba.

Hegedüs György háza,

mely a nagy-utcán van s bármiféle üzletnek megfelel, szabad kézből jutányosan eladó, esetleg haszonbérbe kiadó. Ertekezhetni a helyszínén a tulajdonossal.

Most jött újból forgalomba

a nagyszentmiklósi

BAKSÖR!

Vérszegényeknek, idegeseknek, soványságban és álmatlanságban szenvedőknek, gyengélkedőknek a legzamatosabb, legtáplálóbb és legegészségesebb ital!

SÖRFÖZDE RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
NAGYSZENTMIKLÓS

Kizárólagos eladási hely Mindszenten:

STEINDL JÁNOS

fűszer-, vas- és csemege-kereskedésében.

Eladó cséplőgarnitúra.

Egy Nicholson-féle 6-os magánjáró

CSÉPLŐGARNITURA

kitünő állapotban jutányos áron eladó

KOROM JÁNOSNÁL, MINDSZENTEN

(Tanyaszám 212.)

Ügyes és szorgalmas fiu,

ki legalább 6 elemi iskolát jó sikerrel végzett, teljes ellátással vagy hetifizetéssel

nyomdász-tanulónak

felvétetik

Horváth Antal könyv- és műnyomdájában

Meghívó.

A MINDSZENTI TAKARÉKPENZTÁRNAK

1911. évi február hó 26-án

d. u. 3 órakor :: az intézet

:: helyiségében tartandó ::

XXXV-ik évi

Rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém tisztelettel meghívni.

TÁRGYAK:

1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és az 1910. évi zárszámadás előterjesztése.

2) A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.

3) Az alapszabály 12, 14, 19, 31, 39, 57, 70, 71, 76, 77, 83, 84, 86, 90, 92, 104, 105, 109, 111, 117, 118, 120, 122, 125, 128 és 129 §-ainak módosítása és új pontok felvétele.

4) Egy felügyelőbizottsági tag választása.

5) Az ügyészi állás betöltésére vonatkozó igazgatósági előterjesztés.

6) Büchler pénztárnok fizetése felemelése iránti kérelme.

7) Esetleg teendő indítványok.

8) Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes választása.

Kelt Mindszenten, 1911. február hó 8-án.

Wimmer Béla sk.

Vedres István sk.

könyvelő.

elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

28. §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére irt részvényével igazolta.

A zárszámadások s az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, a közgyűlés megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Szőlővessző, szőlőoltvány

Gyöngyös-visontai hegyi bor

legjobb minőségben, legolcsóbban eladó

Gyökerező szőlőoltvány, gyökerező szőlővessző, sima szőlőoltvány, sima szőlővessző.

A legjobb csemege és borfajokban és gyökerező és sima Ripária Portális.

SZŐLŐOLTVÁNYTELEP Részvény-társaság

Gyöngyös 54. szám.

1-5

ÁRJEGYZÉK INGYEN.

A többszörösen kitüntetett csodaháziszer, a Dr. BOROVSKY-féle

BOROLIN

mely városunkban is megjelent, felülmulhatatlan háziszer meghülés okozta bajok, fejfájás, fogfájás, köszvény, csúz, ischiás, ízületi lob és zsába megszüntetésére, fagyási és égési sebekre. Kitünő fertőtlenítő és testi óvszer.

Kapható városunkban: BÜCHLER Gábor kereskedésében.

Szentesen: Nyiri Bertalan gyógyszer-tárában; Csongrádon: Farkas Lajos gyógyszer-tárában
1.20, 2.— és 2.50 K üvegekben.

1-10

Gyártják: Dr Borovszky R. orvos és Borovszky K. Budapest, II., Főút 77.